

A fekete bárány

2012 július 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

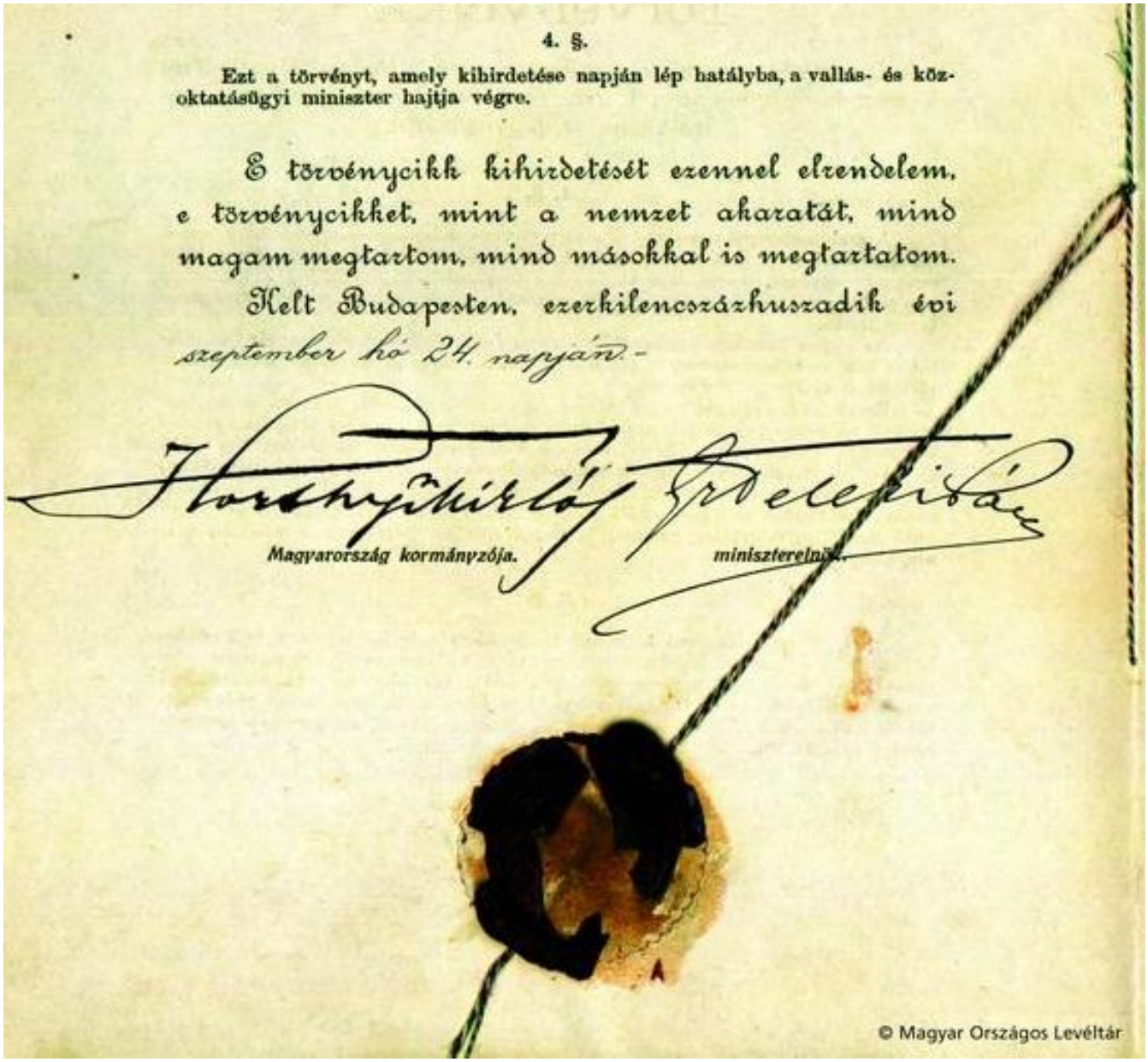
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A nyári uborkaszezont mi sem jelzi jobban, mint hogy egyik baloldali laptársunk címlapon hirdette, hogy numerus clausust akar bevezetni az Orbán-kormány. Ez azért elég ijeszt?, aki nem tud magyarul, csak a latint érti meg, akár menten szívrohamot is kaphat.

A tényekb?l aztán kiderül, hogy a miniszterelnöknek azon kijelentése, miszerint jó lenne, ha idehaza a bankoknak legalább a fele magyar kézben lenne, hát ez volna a „numerus clausus”. (A „bankok numerus claususa” kifejezés okozta kellemetlen asszociáció nem a véletlen m?ve.) Ha ebbe jobban belegondolunk, akkor Anglia, az Egyesült Államok és számos, magát demokratikusnak gondoló ország évszázadokkal ezel?tt úgy vezette be a numerus clausust, hogy még csak nem is tudott róla, de ez az ? bajuk, miért nem járatják a Népszavát.

4. §.

Ezt a törvényt, amely kihirdetése napján lép hatályba, a vallás- és közoktatásügyi miniszter hajtja végre.

E törvénycikk kihirdetését ezennel elrendelem, e törvénycikket, mint a nemzet akaratát, mind magam megtartom, mind másokkal is megtartatom.

Kelt Budapesten, ezerkilencszázhuszadik évi szeptember hó 24. napján.

Magyarország kormányzója. miniszterelnök.

© Magyar Országos Levéltár

Az azonban már nem az uborkaszezonnak, hanem inkább a tanácstalanságnak tudható be, hogy a gazdasági világválság min?sítését, értékelését, okainak feltárását egyre komolyabb ellentmondások övezik. Id?nként nagy csinnadrattával megjelenik egy leleplezés, most például Peter Doyle közgazdászé, aki nemrég mondott fel az IMF-nél, s beszámolt róla, mennyire szégyelli magát, amiért egy inkompetens cégnél a munkájával ? is hozzájárult néhány katasztrofális döntéshez. A Doyle-féle szelepek arra jók, hogy jelzést adjanak a világnak: változás készül. Feltehet?en nem vezetett célra, hogy a szakemberek a fogalmak hatalmas üstjébe szórtak gazdasági érveket, ideológiatörmelékeket, ütött-kopott demokráciaszabályokat, megf?szerezték némi demagógiával, sok-sok PC-vel, és csak akkor kaptak észbe, hogy ezt még a periféria országai sem fogják megenni, amikor a fogyasztásra kínált katyvaszról kiderült, nemhogy emészthetetlen, de még lefagyasztani sem érdemes.

Viták keresztt?zében a földtörvény is. A fejlett nyugat-európai államok valószín?leg nem gondolták át, hogy a volt keleti blokk országainak uniós részvétele mivel jár. Csak a nyájat látták, meg a kövér legel?t. Fennhangon azt mondták: „Sok-sok demokrácia! Emberi jogok! Uniós alapelvek!” Magukban pedig azt gondolták: „Sok-sok piac! Hulladéklerakó hely! Édesvízkészletek és földvagyon potom árért!”

Aztán a nyájból kivált egy Magyarország nev? fekete bárány, és az évek alatt megtanult uniós nyelven hibátlan kiejtéssel megkérdezte: „Hogyan? Nem engedtek be a legel?tökre, és meg akartok nyírni? Jegyezzétek meg: ha kevés a gyapjú, mindenkit egyformán nyírni kell. Nem akarok én elválni a nyájtól, csak megkeresem magamnak a megfelel? legel?t, és megtalálom azt a pásztort, aki etet is, nem csak nyír.” Mondták erre a fekete báránynak: „Gyere csak vissza, hová kódorogsz! A legel? nem közös, te maradj a szélén, s ha éhes vagy, majszolj inkább demokráciát, emberi jogokat és uniós alapelveket! Kicsit bogáncsos, de neked jó a gyomrod.” Ám a fekete bárány makacs volt, s ráadásul a nyájból egyre több fehér is követte. Igaza van, mondták, ha a legel? nem közös, akkor mi sem hagyjuk magunkat nyírni, csak ha mindenkit lehet.

A fekete bárányt el?ször megbillogozták. B?rébe sütötték, hogy rasszista, fasiszta, fenyeget? szándékkal feketében jár, titokban terel?puli-szerepre vágyik, és üldözi a kisegyházakat.

Aztán egy id? múlva mégis visszacsalogatták a billogos fekete bárányt. Kedvét nem szegte semmi, gyapja vastagabb volt, mint valaha. A gazda családja úgy döntött, visszafogadják. Rájöttek, hogy ? nem demonstrál, neki egyszer?en fekete a gyapja. Jobb, ha köztünk van, mint ha szétszéled a nyáj, gondolták, s megállapodtak vele. Elbúcsúztak a kormánydelegációtól, majd felültek a repül?re, és a terminált betölt? hangulatos bégetés kíséretében hazautaztak Washingtonba.

mno.hu - Körmendy Zsuzsanna

Ajánló